

له بلاو كراوه كانی مائپه ری بههشت

به نگه كانی

خوشویستی پیغه مبه ر صلوات الله
وسلامه

له نیوان سونته ت و بیدعه دا

دلانل محبة الرسول ﷺ

بین السنة والبدعة

نوسینی / أحمد بن عبد الرحمن الصویان

وهرگیړانی / زریان سه رجناری

مائپه ری بههشت

ba8.org

مائپه رنکی نیسلامی زانستی په روه رده یی یه و له پینا و بلاو كړدنه وهی نه و نیسلامه یه كه سه نه فی
صانح - پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاوه لانی (رضی الله عنهم) له سه ری بوون -
وه سه ر به هیج گروپ و لایه نیکی حیزبی نیه.

مائپهري بههشت

ئەو كتيب و بابەت و ليكۆئينهوه شهريانه بلاو دهكاتەوه كه دەبنه هۆي:

١. شارەزاکردنی موسولمانان و پهروهردەکردنیان لەسەر ريگا راستەكەي ئيسلام، ئەمەش دەستەبەر دەبێ بە گەرانهوه بۆ پهپهوه رهسهنه كەي ئيسلام، كه بریتی یه له قورئان و سوننهت، به تېگهشتنی پيشين و پيشهوايانی ئوممهت.

٢. پاک کردنهوهی بیروباوهپ و رهوشتی موسولمانان، له دیاردهکانی شیرک و کوفر و تاوان.

٣. پالاولتن و تهصفیه کردنی ئایینی ئيسلام له بیدعه و بۆچونه داهینراوهکان.

٤. وربا کردنهوهی موسولمانان له شوپنهواری خراپی ریوايهته لاواز و ههلبهستراوهکان.

٥. پته و کردنی برایهتی یهکی راستهقینه لهسەر بناغه فراوانه جیگیرهكەي ئيسلام و نههپشتن و كهمکردنهوهی دهمارگیری مهزههبي و حیزبی.

ئامانجمان:

ئاشناکردنی کۆمه‌لگایه له ئيسلامی رهسهن و دروستکردنی تاك و کۆیهتی بۆ تېگهشتن له سه‌رچاوه‌کانی كه بریتین له قورئانی پیروژ و سوننهتی صه‌حیح و ئاشکراکردنی ئەو شتانهی كه نامۆن به ئيسلام و خراونه‌ته نیویهوه به چه‌ندین دهسته‌واژهی دهنگ و په‌رەنگ و نوسراوی له بواره‌کانی بیروباوهپ و رهوشت و ئاکار و پهروه‌رده و زانست و پزیشکی و گه‌شەي کۆمه‌لایه‌تی.

خودایه داوات ئی ده‌کەین دامه‌زراومان بکهیت ، وته‌وفیقمان بدهیت بۆ هەر کار وگۆفتاریکی جوان وچاک بهو شیوه‌یه‌یی که‌خۆت لێی رازیت.

ستافی مائپهري بههشت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خۆشه ویستی پیغه مبه ر ﷺ به کیکه له بنه ما هه ره گه وره کانی ئابینه که مان، وه نه و موسولمانه ی که خۆشه ویستی پیغه مبه ر ﷺ له دل و دهرونیدا نه بیته و له خوی و مندال و باوک و هه موو که سی خۆشتر نه ویته نه وا دیاره که ئیمانی دانه مه زراوه چونکه خوی گه وره ده فه رمویته:

﴿ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴾ [التوبة: ٢٤].

واته: (ئه ی موحه ممه د پێیان بلی: نه گه ر ئیوه باوک و رۆله کانتان و براکانتان و هاوسه ره کانتان و عه شره ته که تان و ئه و سه ره وه ت و سامانه ی که کۆتان کردۆته وه، وه بازرگانیه که له تیاچونی ده ترسن، وه کۆشک و ته لاریک که خۆشحالن پێی، خۆشتر ده ویته له خواو پیغه مبه ره که ی و جیهاد کردن له پێناویدا، نه وا چاوه پروان بن هه تاکو خوی گه وره فه رمانی خۆیتان بۆ ده رده کات، وه خودا پێنمونی کۆمه لی یاخی بوو ناکات).

له راقه ی ئه م ئایه ته دا (قَاضِي الْعِيَاض) ده لیت: ئه م ئایه ته به سه بۆ بونی به به لگه و ئاگا دار که ره وه له سه ر خۆشو یستنی پیغه مبه ر ﷺ وه به گه وره دانان و به واجب زانین و هینانه دی نه و خۆشه ویستیه، چونکه خوی گه وره به تاییه تی باسی

ئەو کەسانە ی کردووە کە سامان و کە سوکارو مندالەکانیان خۆشتر دەوێت لە خواو پیغه مبه‌ره‌کە ی ﷺ، وە هەکو هە پرە شە یە ک پییان دە فە رموێت: (فَتَرَبُّوا حَتَّى يَأْتِيَكُمُ اللَّهُ بِأَمْرٍ) وە لە کۆتایی ئایە تە کە یشدا بە فاسیق ناویان دە بات و پییان راده‌گە یە نیّت ئە وان لە و کە سانە ن کە گومر ابون و هەر گیز خوا هیدایە تیان نادات. (۱)

وە خوا ی گە ورە دە فە رموێت: ﴿الَّتِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أُنْفُسِهِمْ﴾ [الأحزاب: ۶].

واتە: (پیغه مبه‌ره‌ له‌ پیشتەرە بۆ ئیمانداران لە نە فسی خۆشیان).

پیغه مبه‌ریش ﷺ دە فە رموێت: (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَلَدِهِ وَوَالِدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ).

واتە: (ئیمانی کە ستان تە واو نیه هە تا کو منی لە باوک و مندال و هە موو کە سی خۆشتر نە وێت). (۲)

هە رو هە فە رمو یە تی: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَلَدِهِ وَوَالِدِهِ , وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ).

واتە: (بە وزاتە ی گیانی منی بە دە ستە، ئیمانی کە ستان تە واو نیه هە تا کو منی لە باوک و پۆلە‌کانی خۆشتر نە وێت). (۱)

۱ الشفا بتعريف أحوال المصطفى ۱۸/۲.

۲ البخاري ۵۸/۱، ومسلم ۶۷/۱.

وه (عبد الله ی کوری هِشام) ده فره مویت: له گه ل پیغه مبه ردا بوین وه پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهستی (عُمَر ی کوری الحَطَّاب) ی گرتبوو صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ئیتر عومه ر پیی گوت: ئه ی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ من تۆم له هه موکس خوشتر ده ویت ته نها له خۆم نه بیته، له وه لامدا پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فره موی: (لا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْكَ مِنْ نَفْسِكَ).

واته: (به وکه سه ی گیانی منی به دهسته - ئیسلامه تی - به و شیوه یه نابیت، هه تاکوو منت له خۆشت خوشتر نه ویت)، ئیتر عومه ر گوتی: ده ی سویند به خوا ئیستا تۆم له خۆشم خوشتر ده ویت، پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فره موی: (الْآنَ يَا عُمَر) واته: (ئیستا ته واوه ئه ی عومه ر) ^(۲).

^۱ أخرجه البخاري (٥٨/١).

^۲ أخرجه البخاري (٥٢٣/١١).

نیشانه کانی خوشویستنی پیغه مبهر ﷺ

خۆشه ویستی کاریکه له کاره کانی دلّ وه بیروباوه پیکه له ناو دلدایه، به لام به لگه و شوینه واره کانی له هه لسوکهوت و کرده وه کانی مروّفا دهرده که ویت، هه ندیک له و نیشانانەش ئەمانه ی خواره ون.

یه کهم : پیزگرتن و به گه وره دانانی پیغه مبهر ﷺ :

خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ (٨) لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾ [الفتح: ٨ و ٩].

واته: (به راستی تو مان به شایهت و مژده ده رو ترسینه ر نار دووه، تا کو ئیوه بروابینن به خوا و پیغه مبهری خوا، یارمه تی بدن و پیزی لیبگرن، وه هه موو به یانیان و ئیوارانیک ته سبیحاتی خوا بکن).

(ئیبنو ته یمییه، گوتویه تی: التَّعْزِيرُ: اسْمٌ جَامِعٌ لِنَصْرِهِ وَتَأْيِيدِهِ وَمَنْعِهِ مِنْ كُلِّ مَا يُؤْذِيهِ ، وَالتَّوَقِيرُ: اسْمٌ جَامِعٌ لِكُلِّ مَا فِيهِ طُمَأْنِينَةٌ وَسَكِينَةٌ مِنَ الْإِجْلَالِ وَالْإِكْرَامِ ، وَأَنْ يُعَامَلَ مِنَ التَّشْرِيفِ وَالتَّكْرِيمِ بِمَا يَصُونُهُ عَنْ كُلِّ مَا يُخْرِجُهُ عَنْ حَدِّ الْوَقَارِ).^(١)

واته (التعزیر) ناویکی کۆکه ره وه یه، به واته ی سه رخستن و پشتگیری و به رگری کردن له هه موو شتیکی که ببیته مایه ی ئازاردانی، وه (التوقیر) یش

^١ الصارم المسلول علی شاتم الرسول ص ٤٢٢

ناویکی کۆکه ره وهیه، واته هه‌موو ئه‌وشتانه‌ی که هیمنی و دلنیا‌یی و به‌گه‌وره‌دانان و پیرزلینانی تیا‌یه، هه‌روه‌ها به‌شیوه‌یه‌ک هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌لدا بکریت، که به‌گه‌وره دابنریت و پیرزی لینگیریت و بپاریزریت له هه‌موو شتیک که له سنوری و یقارو شکومه‌ندی ده‌ریبکات).

پیرزگرتن له پیغه مبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ چه‌ند نیشانه‌یه‌کی هه‌یه :

۱- ده‌نگ به‌رز نه‌کردنه‌وه به‌سه‌ر ده‌نگیدا:

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿يَتَأَيَّأُ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ

صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ، بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿۲﴾ [

الحجرات: ۲].

واته: (ئهی ئه‌وانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه، ده‌نگتان به‌سه‌ر ده‌نگی پیغه مبردا به‌رز مه‌که‌نه‌وه، وه به‌شیوه‌یه‌ک ده‌نگ هه‌لمه‌پین له‌گه‌ل ئه‌ودا وه‌کو ئه‌وه‌ی که له‌ناو خۆتاندا گفتوگو ده‌که‌ن، نه‌کو به‌وکاره‌تان کرده‌وه باشه‌کانتان پوچه‌ل ببیته‌وه و ئاگاتان لینه‌بیت).

وه له (سائب‌ی کورپی یزید) وه‌ه‌گو‌تویه‌تی: (له‌مزگه‌وت پاره‌ستا‌بووم، یه‌کیک ده‌نکه‌چه‌ویکی تیگرتم، که سه‌یرم کرد (عمر‌ی کورپی الحطاب ه)، پی‌ی

گوتم، ئا برۆ ئه و دوو پیاوه م بۆ بینه، منیش چوم دوو پیاوه که م بۆ برد، ئیتر پیی گوتن: ئیوه کین یان خه لکی کوین؟ گوتیان خه لکی (طائف)ین، ئه ویش گوتی ئه گهر خه لکی ئه م شارهی خویمان بونایه ئه و سزایه کی باشم ده دان، چۆن له مزگه وتی پیغه مبهردا ﷺ ده نگ بهرز ده که نه وه؟ (۱).

۲- سه لاوات دان له سه ری ﷺ :

خوای گه و ره ده فه رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ [الأحزاب: ۵۶].

واته (به راستی خواو فریشته کانی شی سه لاوات ده دن له سه ر پیغه مبه ر، ده سا ئیمانداران ئیوه ش سه لاواتی له سه ر بدن). له ته فسیری ئه م ئایه ته دا (عبدالله ی کورپی عباس) ده فه رمویت: (يُصَلُّونَ) واته (یبرگون) داوای به ره که تی بۆ ده که ن. (۲)

۱ أخرجه البخاري (۵۶۰/۱).

۲ أخرجه البخاري تعليقاً مجزوماً به (۵۳۲/۸).

ئەم فەرمانە‌ی خۆ‌ی گه‌وره به ئیمانداران که ده‌فهرمویت‌سه‌لاوات بده‌ن له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ واجب بونه، هه‌ر بۆیه پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: (البخیلُ مَنْ ذُكِرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ) (١).

واته (به‌خیل وچروک‌ئەو که‌سه‌یه که ناوی منی له‌لا ببه‌ن و سه‌لاوات له‌سه‌رنه‌دات).

هه‌روه‌ها فه‌رمویه‌تی: (رَغِمَ أَنْفَ رَجُلٍ ذُكِرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ) (٢).

واته: (لوتی به‌خۆ‌لداچی‌ئەو که‌سه‌ی که ناوی منی له‌لا ببه‌ن و سه‌لاوات له‌سه‌رنه‌دات).

دووهم: به‌رگری کردن له‌خۆ‌ی و له‌سوننه‌ته‌کانی ﷺ:

له‌راستیدا به‌رگری کردن له‌پیغه‌مبه‌ری خۆ‌اﷺ و سه‌رخستن و پشتگیری کردنی، یه‌کیکه له‌نیشانه‌هه‌ره‌گه‌وره‌کانی خوشویستن و به‌گه‌وره‌دانانی، خۆ‌ی گه‌وره‌ش ده‌فهرمویت: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ [الحشر: ٨].

١ أخرجه أحمد (٢٠١)، والترمذي (٥٥١/٥)

٢ أخرجه أحمد (٢٥٤/٢)، والبخاري في الأدب المفرد (ص ٢٢٠)، والترمذي (٥٥٠/٥).

واته: (- دهسکه وتی جه ننگ - بۆ ئه و کۆچهره هه ژارانیه، که له مال و شوینی خۆیان دهرکراون، وه تهنها چاوه پوانی فهزل و په زامه ندی خوا بوون، یارمه تی خواو پیغه مبه ره که یان ده دا، ئا ئه مانه راستگۆن - له گه ل خوی خۆیان -).

وه هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ په زای خویان له سه ربیّت، سه روهری و به سه رهاتی زۆریان تۆمار کردوو ده رباره ی راستگویی و داکۆکی کردن له پیغه مبه ری خوا ﷺ، وه به خشی نی مال و مندال و نه فسی خۆیان له پیناویدا له کاتی خوشی و ناخوشیدا، کتیبی ژیاننامه کانیان پرن له چیرۆک و هه وال و به سه رهاتی وا که ئه و په ری خوشه ویستی و له خۆبوردنیانی تیدایه به رامبه ر پیغه مبه ری خوا ﷺ، چه نده جوانه ئه و هه لویسته ی (اُنس ی کورپی نضر) کاتی که له پۆزی (اُحد) دا، موسولمانان که وتنه ته نگانه وه، ئه ویش گوتی : ئه ی خویه گیان من داوی لیبوردنت لیده که م له وه ی که ئه م (موسولمانانه) کردیان، وه پاکانه ی خۆم له تۆ داواده که م له وکاره ی که ئه م (هاوبه ش پهیدا که رانه) کردیان، پاشان به ره و پیش پۆیشت و (سَعَد) ی بی نی و گوتی: ئه ی (سَعَد ی کورپی مُعَاذ) ئه ها، به هه شت، به په ره وردگاری (نضر) بۆنی به هه شت ده که م، که سی تر بۆنی ناکات من نه بیّت، وه (سَعَد) (که بۆ پیغه مبه ری ده گێ پرایه وه) گوتی ئه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ نازانیت چی کرد؟؟ (اُنس ی کورپی مَالِك) ده لیت: که لاشه که یمان به کورزروی دۆزیه وه، هه شتاو ئه وه نده شوینی شمشیر و یم و تیری پیوه بوو، سه ره پای ئه وه ش

هاوه لپه یداکه ره کان لاشه که یان ئە تک کردبوو که س نه یده ناسیه وه خوشکه که ی نه بیته که به سه ری په نجه کانیدا ناسیه وه^(۱).

هه روه ها دا کوکی کردن له سوننه ته کانیشی پاراستن و بژار کردنیه تی، وه پاریزگاری کردنیه تی له (اِنَّتِحَالَ الْمُطْبِلِيْنَ وَ تَحْرِيفَ الْعَالِيْنَ وَ تَاْوِيْلَ الْجَاهِلِيْنَ) واته: دینداری کردن به تاله کان، ماناگورپینی زیاده پره وه کان، وه لیكدانه وه ی نه زانه کان، وه به رپه رچ دانه وه ی گومانی تانه وته شه رده ران و بیباوه پرانه له سوننه ته کانی، و ئاشکرا کردنی دروو پلانه کانیانه، وه پیغه مبه ر ﷺ دعای پرووگه شی کردوو بو ئەو که سانه ی که هه لدهستن به م کاره، وه ک ده فه رمویته: (نَضَرَ اللهُ امْرَأً سَمِعَ مِنْهَا شَيْئًا فَبَلَغَهُ كَمَا سَمِعَهُ، فَرُبَّ مُبْلَغٍ أَوْعَى مِنْ سَامِعٍ).^(۲) واته: (خوایه نگوووی ئەو که سه گه شاوه بکات که شتی کمان لی ده بیستیت و وه کو خو ی ده یگه یه نیت، چونکه زور که س هه یه که شتی کی ئیمه ی پی ده گات له وکه سه باشته لی تی ده گات که بیستویه تی).

ئیت به که م سه یرکردنی دا کوکی کردن له پیغه مبه ر ﷺ سوننه ت و شه ریعه ته که ی، نیشانه ی به ره و دوا چون و لاوازی ئیماننه یان نه مانی ئیماننه به ته واوه تی، جا هه رکه س بانگه شه ی خوشویستنی پیغه مبه ر ﷺ کردو نیشانه ی

^۱ أخرجه البخاري (۲۱/۶ و ۳۵۴/۷)

^۲ أخرجه أحمد (۴۳۷/۱)، والترمذي (۳۴/۵)، وابن ماجه (1/85)

په روشی و به جوشی تیانه بوو بؤ پاراستنی ئاپروو و ناموس و سوننه ته کانی پیغه مبر ﷺ، نه وه نه و بانگه شهیه ی ته نها گوته یه و درویه .

سپیهم : به راست خستنه وه ی گوته کانی ﷺ :

له بنه ما سه ره کییه چه سپاوه کانی ئیسلام، باوه ربونه به وه ی که پیغه مبر ﷺ دوره له هله کردنه وه و (معصوم) ه، وه دوره له دروو بوختانه وه، وه به راست خستنه وه یه تی له هرچی هه والیک ی پیداوین ده رباره ی رابوردوو ئیستاو داهاتوو، چونکه خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝۱ مَاضٍ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝۲ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۝۳ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝۴﴾ [النجم: ۱-۴] .

واته: (سویند به ئه ستیره که ئاواده بییت، ئه م هاوه له تان (محمد) نه گوم بووه و نه رپی هه له کردوه، وه له خویه وه هیچ نالییت، هرچی ده لییت له لایه ن خواوه نیگای بؤکراوه) .

ئه و په ری دلره قی و بگره نه و په ری بی باوه رپییه که تانه وته شهر بدرییت له پیغه مبر ﷺ یان به درو بخریته وه، بویه خوی گه وره ش سه رزه نشتی هاوه لپه یدا که ره کانی کردوه که ده فه رمویت: ﴿وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۳۷﴾ أم يقولون افتقره قل فأنوا

يُسْوَءُ مَقَالِهِمْ وَاذْعُوْا مِّنْ اَسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣٨﴾ بَلْ كَذَّبُوْا بِمَا لَمْ يُحِطُوْا بِعِلْمِهِۦ وَلَمَّا يَاْتِهِمْ
 تٰوِيْلُهُۥ كَذَّبُوْا كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عٰقِبَةُ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٣٩﴾ [يونس: ٣٧-٣٩].

واته: (ناگونجیت که ئەم قورئانه که لامی خوا نه بیّت و هه‌لبه‌سترایبیت، وه ئەم قورئانه به‌راستخه‌ره‌وه‌ی کتیبه ئاسمانیه‌کانی پیش خۆیه‌تی، پونکه‌ره‌وه‌ی ئەو کتیبانه‌یه، گومانی تیدانیه که ئەم قورئانه له‌لای خوی جیهانه‌کانه‌وه هاتوه، یان ده‌لین (محمد) خۆی هه‌لبه‌ستوه، بلی ئە‌گه‌ر هه‌لمبه‌ستوه ده‌ی ئیوه‌ش ته‌نها یه‌ک سوره‌ت وه‌ک ئەم قورئانه بی‌نن، به‌هاوکاری هه‌رکه‌سیک که ده‌توانن داوای یارمه‌تی لیبکه‌ن جگه‌له‌ خوا، ئە‌گه‌ر ئیوه‌ راست ده‌که‌ن، به‌لکو ته‌نها ئەم قورئانه به‌درۆده‌خه‌نه‌وه له‌به‌ر ئە‌وه‌ی لیبی حالێ نابن، راقه‌که‌یان پینه‌گه‌یشتوه، به‌هه‌مان شیوه‌ ئه‌وانی پیش ئە‌مانیش درۆیان ده‌کرد، ده‌ی ببینه سه‌رئه‌نجامی سته‌مکاران چۆنه‌).

له‌م باره‌یه‌وه‌ روداوی سه‌رنج پاکیش هه‌یه‌ که‌ گه‌وره‌یی و به‌ریزی (ئه‌بوه‌کرو عومەر ﷺ)، ده‌رده‌خات له‌ باره‌ی به‌راست خستنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ ﷺ، ئە‌وه‌بوو جاریکیان پیغه‌مبه‌ر ﷺ باسی شوانیکی کرد بۆ هاوه‌له‌کانی، که‌ گورگ دابوی له‌ پانه‌که‌ی و به‌رخیکی ر‌فاندبوو، ئتر شوانه‌که‌ شوینی ده‌که‌و‌یت و لیبی ده‌سه‌نیت‌وه، گورگه‌که‌ش ئاوپده‌داته‌وه‌ بۆ لای شوانه‌که‌و ده‌ل‌یت: ئە‌وه‌ پۆزی خۆم بوو که‌ ل‌یت سه‌ندمه‌وه، پۆژیک د‌یت که‌ هه‌ر خۆم ب‌مه‌ خاوه‌نی، وه‌ جاریکیان کابرایه‌ک

مانگایه کی پی ده بیته باری پی ده گوینته وه، مانگا که ئاوردده داته وه بۆلای کابراو ده لیت: من بۆ ئەم کاره دروست نه کراوم من ته نها بۆ جو تکردن و کاری کشتوکالی دروست کراوم، خه لکی وتیان (سبحان الله !) "واته سه ریان سوپما که ئازهل بیته قسه ! " پیغه مبه ریش ﷺ فه رموی من ئیمانم به م پوداوه هه یه، هه روه ها ئه بو به کر و عومه ریش، په زای خویان لی بیته .^(۱)

چوارهم : شوینکه وتن و گویرایه ئی و رویشتن له سه ر ریبازه که ی ﷺ :

هه ل سوکه وت و کرده وه کانی پیغه مبه ر ﷺ، بۆ ئه وه یه که ئیمه شوینی بکه وین و بیکه ین به پیشه نگی خو مان، چونکه خوی گه وره فه رمویه تی: ﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴾ [الأحزاب: ۲۱].

واته: (به راستی پیغه مبه ری خوا سه رمه شقیکی هه ره باشه بۆ که سانیک که په زامه ندی خواو به ده سه ته یانی قیامه تیان مه به سه ته و زیکری خوا زۆر ده که ن).

(ابن کثیر) ده لیت: ئەم ئایه ته بنه مایه کی گه وره یه بۆ شوینکه وتنی پیغه مبه ر ﷺ له گو فتارو کردارو شیوازا دا، بۆیه خوی گه روه فه رمانی کردوو ه به خه لک که شوین ئه و پیغه مبه ره ﷺ بکه ون له (پۆژی ئه حزاب) دا له باره ی

^۱ أخرجه البخاري في عدة مواضع منها: (۱۵۲/۶ و ۱۸/۷ و ۴۲).

ئارامگرتنی و خوگری و مانه‌وه‌ی له سه‌نگه‌ردا و جیهاد کردنی و چاوه‌پروانیکردنی سه‌رکه‌وتن له لای خوای په‌روه‌ردگاریه‌وه.^(۱)

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره له چه‌ندین ئایه‌تدا فه‌رمانی داوه‌و واجبی کردوه له سه‌رمان که گوپرایه‌لی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بین ﷺ، وه‌ک له‌م ئایه‌تدا ده‌فه‌رمویت:

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ۗ﴾ [الحشر: ۷]. واته: (ئوه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر بۆی هی‌تان وه‌ریبگرن، وه‌ هه‌رچی‌شی لی‌ قه‌ده‌غه‌کردون لی‌یگه‌پین).

وه‌ خوای گه‌وره گوپرایه‌لی کردنی پیغه‌مبه‌ری ﷺ کردوه به‌شیک له گوپرایه‌لی خو‌ی، وه‌ فه‌رمویه‌تی: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ ۗ﴾ [النساء: ۸۰].

واته: (هه‌رکه‌س گوپرایه‌لی پیغه‌مبه‌ر بکات ئه‌وه گوپرایه‌لی خوای کردوه).

هه‌روه‌ها فه‌رمانی پیکردوین که له‌کاتی دروست بونی کیشه‌و مشتومردا بگه‌رپینه‌وه بۆلای پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌ فه‌رمویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۗ﴾ [النساء: ۵۹].

واته: (ئهی کۆمه‌لی برپواداران! گوپرایه‌لی خواو پیغه‌مبه‌ری خوداو، کاربه‌ده‌ستانی خۆتان بن، هه‌رکاتی‌کیش له‌سه‌ر شتی له‌ نیوخۆتاندا پیک نه‌هاتن،

^۱ تفسیر القرآن العظیم (۳/ ۴۷۵).

کیشهی خۆتان ببه نه لای خواو پیغه مبه ری خودا، ئە گەر بپرواتن به خوداو به پۆژی قیامت ههیه، ئە م کاره بۆتان باشته و ئە نجامی چاکتری ههیه .

وه به لیشاو فه رمانی پیغه مبه رمان پیگه یشتوو ﷺ ده رباره ی هاندان بۆ گوپراهه لی و شوینکه وتنی، وه خۆپازاندنه وه به سوننه ته کانی و پۆیشن له سه ر پهبازه که ی و به گه وره دانانی فه رمان و دورکه وتنه وه له قه ده غه کراوه کانی، له وانه ئە و فه رموده ی پیغه مبه ره ﷺ که ده فه رمویتی : (فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ مِنْ بَعْدِي الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ تَمَسَّكُوا بِهَا عُضُّوا عَلَيْهَا بِالْأَوْحَادِ وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ). (۱)

واته : (شوین سوننه ته کانی من و سوننه تی جینشینه پیگه یشتوو هیدایه تدراره کانم بکه ون، ده ست بگرن به و سوننه ته وه و به ددانه کانتان توند بیگرن، وه نه که ن شوین کاره داهینراوه کان بکه ون، چونکه هه موو داهینراویک له دیندا بیدعه یه، وه هه موو بیدعه یه کیش گو مراهیه).

وه پیغه مبه ر ﷺ ده رباره ی نوێژ ده فه رمویتی : (صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي) (۲).

واته (منتان چۆن دیوه نوێژ ده که م ئیوه ش به و شیوه یه بیکه ن).

۱ أخرجه أحمد (۴/۱۲۷، ۱۲۶)، وأبو داود (۵/۱۳-۱۵)، والترمذي (۴/۴۴)، وابن ماجه (۱/۱۶).

۲ أخرجه البخاري (۲/۱۱۱ و ۱۰/۴۳۸)

وه ده‌باریه‌ی چه‌ج کردن ده‌فه‌رموئیت: (لِتَأْخُذُوا عَنِّي مَنَاسِكِكُمْ)^(۱)

واته (بۆ ئه‌وه‌ی کارو باری چه‌ج کردنتان له منه‌وه وه‌ربگرن) .

ئیت‌ر گوێ‌پ‌رایه‌لی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نمونه‌یه‌کی دیاره‌ بۆ به‌راست‌خستنه‌وه‌ی ئه‌و خۆشه‌ویستی‌یه‌ی که له‌ناودل‌دایه‌، بۆیه‌ هه‌تا‌کو خۆشویستن زیاده‌بکات بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ گوێ‌پ‌رایه‌لی کردنی‌شی زیاده‌کات، له‌و باره‌یه‌وه‌ خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ [ال عمران: ۳۱].

واته (بلی ئه‌گه‌ر ئیوه‌ خ‌وای خۆتان خۆش ده‌وئیت، ده‌ی شوین پ‌ی‌بازی من بکه‌ون با خواش ئیوه‌ی خۆش بوئیت) .

چونکه‌ گوێ‌پ‌رایه‌لی کردنی، یه‌ کێکه‌ له‌ به‌روبومه‌کانی خۆشویستی، شاعیریکیش ده‌لئیت:

تعصى الإله وأنت تزعم حبه *** ذاك لعمري في القياس بدیع

لو كان حبك صادقاً لأطعته *** إن المحب لمن أحب مطيع

^۱ أخرجه مسلم (۹۴۳/۲)

سه‌ریچی خودا ده‌که‌یت و ده‌لیت که خوشم ده‌ویت
 ئەم گوته‌یه‌ت به‌و خودایه، به‌لگه‌و نیشانه‌ی ده‌ویت
 هه‌رگیز فه‌رمانی ناشکینی گه‌ر خودای خۆت خویش بویت
 چون هه‌موو که‌س گوێ رایه‌له‌ بۆ یه‌کیک خویشی بویت

حوکم کردن به سونته‌ت و شه‌ریعه‌ته‌که‌ی ﷺ:

پازی بوون به‌ حوکمی سوننه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ یه‌کیکه‌ له‌ بنه‌ماکانی
 خوشه‌ویستی پیغه‌مبه‌ر ﷺ شوین که‌وتنی، ئیمانی ئەوکه‌سه‌ دامه‌زراونی یه‌ که
 پازی نه‌بیته‌ به‌ شه‌رع کردنی و به‌ ته‌واوته‌ی ته‌سلیمی نه‌بیته‌، خوای گه‌وره
 ده‌فه‌رمویت: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي
 أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا سَلِيمًا﴾ [النساء: ۶۵].

واته: (به‌لام نه‌خیر، سویند به‌ په‌روه‌ودگاری تۆ، ئەمانه‌ نابنه‌ خاوه‌نی برپا
 مه‌گه‌ر وه‌ختی که‌ له‌کیشه‌و هه‌رای نیوان خۆیان - ئە‌ی موحه‌مه‌د - بته‌که‌نه
 دادوهر، وه‌ به‌ هه‌ر فه‌رمانی تۆ بیدیه‌ت له‌ دل‌ه‌وه‌ په‌زانه‌ندن، و به‌ ته‌واوی مل
 که‌چی بن).

هه رهوک چۆن خوی گه وره نیشانه ی لادان و دورپویی پون کردۆته وه که پشتکردنه سوننه ته کانی پیغه مبه ره و ﷺ رازی نه بوونه به حوکه کانی، خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يَرْعُمُوْنَ اَنَّهُمْ ءَامَنُوْا بِمَا اُنزِلَ اِلَيْكَ وَمَا اُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَتَحَاكَمُوْا اِلَى الطَّاغُوْتِ وَقَدْ اُمِرُوْا اَنْ يَكْفُرُوْا بِهِ ؕ وَيُرِيْدُ الشَّيْطٰنُ اَنْ يَضِلَّهُمْ ضَلٰلًا بَعِيْدًا ۝۶۰ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلَى مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُوْلِ رَاٰتِ الْمُنٰفِقِيْنَ يَصُدُوْنَ عَنْكَ صُدُوْدًا ۝۶۱﴾ [النساء: ۶۰، ۶۱].

واته: (ئایا ئه وانته نه دیوه، خۆیان واده رده خه نه بو و قورئانه ی بۆتۆ هاتۆته خواره وه و به و کتیبانه ش که بهر له تۆ نیردارون برواده کهن، ده شیان وه ی کیشه یان بهر نه لای طاغوت، فه رمانیشیان پیدراوه حاشای لیبکهن، دیاره شه یتان ده یه ویت له ریگه یان هه له بکات، ئه گهر بیته و پییان بلین: وهرنه لای ئه م قورئانه وه که خوا ناردویه تیه خوار ی و وهرنه لای ئه م پیغه مبه ره، دووپوه کان ده بینی که زۆر به توندی رویان له تۆ وهرده گیرن).

زیاده ره وی له خوشه ویستی پیغه مبه ردا - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -

هه ندیک کهس له سه ر پیره وی پیغه مبه ره ﷺ لایان داوه و، شتانیکی وایان داهیناوه له دینی خوادا که له پاستیدا له دیندا نیه، ئیتر به ویستی خۆیان شت ده گۆرن و شت زیاده کهن بۆ دینه که ی، وه زیاده ره وی ده کهن له خوشه ویستی

پیغه مبه رد ﷺ به شیوه یه ک که له سه ر پښکاراسته که نه ماون و ترازاون، ئه و پښکاراسته ی که خوی گه وره ده رباره ی ده فه رمویت:

﴿وَأَنْ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ [الأنعام: ۱۵۳].

واته (ئه مه یه پښکاری راستی من، ئیوه هر به و پښکاریه دا برپون و مه چنه سه ر پښکه کانی تر، نه وا له پښکاری ئه و دورتان بخه نه وه، ئابه م شیوه یه په روه ردگار ئاموزگاریتان ده کات به لکو ته قوای خوا بکه ن).

چونکه پیغه مبه ریش ﷺ زور سور بووه له سه ر پاراستنی یه کخوایه رستی (التوحید) وه ئاگاداری کردوینه ته وه له زیاده رپوه ی کردن له مافه کانی، ئاگادارکرنه وه یه کی زور توند، به لگه ی ئه م گوته یه ش زوره له فه رموده کانیدا.

ئه وه تا (عمر ی کوری الخطاب) ره زای خوی له سه ر بیته ده فه رمویت: گویم له پیغه مبه ری خوا بوو ﷺ، ده فه رموو: (لَا تُظْرُونِي كَمَا أَطْرَتُ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ)^(۱).

واته: (من هه لمه نین وه ک چون گا وره کان کوره که ی مه ریه میان هه لئا، من ته نها به نده یه کی خوام، ته نها پیم بلین، به نده و نیردراوی خوا).

^۱ أخرجه البخاري في عدة مواضع منها (۴۷۸/۶)

وه دایکی ئیمانداران (عَائِشَة) په‌زای خوای لیبیت، گوتویه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له سه‌ره‌مه‌رگدا ده‌یفه‌رمو: (لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ، يُحَدِّثُ مَا صَنَعُوا)^(۱)

واته (نه‌فره‌تی خواله‌جوله‌که‌و‌گاوره‌کان بی‌ت، چونکه‌گۆری پیغه‌مبه‌ره‌کانیان ده‌کرد به‌مزگه‌وت، ده‌ی‌ئه‌وا من‌ئه‌و‌کاره‌تان لی‌قه‌ده‌غه ده‌که‌م، ئاگاداری ده‌کردینه‌وه‌له‌و‌کرده‌وه‌یه‌ی‌ئه‌وان).

وه‌له‌(عبد‌الله‌ی‌کۆری‌عبّاس)‌ه‌وه‌په‌زای‌خوایان‌له‌سه‌ر‌بی‌ت، ده‌لی‌ت، کابرایه‌ک‌به‌پیغه‌مبه‌ری‌گوت ﷺ: (ما شاء الله وشئت).

واته: (به‌ویستی‌توو‌خودا)، ئیتر پیغه‌مبه‌ر ﷺ پی‌ی‌گوت: (جَعَلَنِي لِلَّهِ عَدْلًا، بَلْ قُلْ مَا شَاءَ اللَّهُ وَحْدَهُ).

واته: (منت‌خسته‌هاوتای‌خواوه‌؟ به‌لکو‌بلی، ته‌نها‌به‌ویستی‌خوا).^(۲)

^۱ أخرجه البخاري (١٤٠/٨)، ومسلم (٣٧٧/١).

^۲ أخرجه أحمد (١/٢١٤) و ٢٨٣ و ٣٤٧.

واته (هەر که سیک کاریک ئه نجام بدات - له دینه که ماندا - که ئیمه
 فرمانمان پی نه دابیت ئه و ئه و کاره پهرت کراوه یه).

راستی ناههنگی له دایک بونی پیغه مبه ر ﷺ :

ئه م دیارده یه له سه رده می دهوله تی (العبدیة الباطنیة) کان سه ری هه لدا، که
 به گومانی خویان خوشه ویستیان بو پیغه مبه ر ﷺ ده رده بپی، پاشان له زۆربه ی
 ولاته ئیسلامیه کاندا بلأو بووه، وه دریزه ی کیشا تاكو ئه م سه رده مه ی خوشمان،
 ئیتر وای لیها ت که (۱۲ ی په بیعی یه که م) کرا به جه ژنیکی ئاشکرا له لای
 زۆربه ی بیدعه چیه کان، که تیایدا کۆده بنه وه و ده ست ده که ن به هۆنراوه هه لدان
 به سه ر پیغه مبه رداو ﷺ خویندن ی ویردی تابیه ت به صوفیه کان، وه ده یکه ن به
 ناههنگ و شادی، جاری وا هه یه شیرک و هاوه لدانانیشی تیکه لاوده که ن، وه ک
 پارانه وه و داوای یارمه تی کردن له پیغه مبه ر ﷺ، وه له وانه یشه تیکه لاوی ژن و
 پیاویشی تیدا بی ت و گو یگرتن له گۆرانی و مؤسیقاییشی تیکه ل بکه ن.

دیاره گۆرینی ئه م ئیسلامه به هه ندیک نه ریتی ئایینی (بت) په رستان و
 هۆنراوه ی ئاوازدارو ته پل و زورنا لیدان و سه ماکردن و خو خستن به ملاولادا،
 وه دارپینی ئیسلام له پاکی و پاکژیه که ی، جوړیکه له چواندنی دینه که مان به شتی
 به تال و ئه فسانه و بی بنه ماوه .

ئىتر ھەتاکو ئەو ساویلکەبىيە لە بىرکردنەو ھەدا، سەرپەرشتىيارى کاروبارى دىناي ئىسلام بىت، ئەوا کاردانەو ھى سەرۆکەکان بىر دىنە ژورەو ھى ئەسپەكانى (ناپليون) ھە بۆ ناو (ئەزھەرى شەرىف)، و ھە کۆبونەو ھى پىرەكانە بۆ تەبەرک و ھەرگىرتن لە فەرمودەكانى پېغەمبەر ﷺ كە لە (صحیح البخارى) يىدا گىڤىر دراونەتەو ھە ! نەك بۆ كارپىكردى !

بۆيە ھەتاکو بەلاو ناھەموارى بە دەورى موسولمانانەو ھە بىت، دەرويشەكان لە زياد بوندا ھەبن، دەكەونە سەرەلەقى و دەنگيان ھەلدەبىر بە گوتنى سرود و ھەندىك وىرد و پىياھەلدى ناشرەى بەسەر پېغەمبەر ﷺ .

ئىستا ئاھەنگ گىڤان بۆ يادى لە داىك بونى پېغەمبەر ﷺ واى لىھاتوو ھە لەلاى خەلك بەگشتى و كەسە تايبەتەكانىش، بو ھە نىشانەى خۆشەويستى پېغەمبەر ﷺ، و ھە ئەو ھىشم لە يادە كە چەند سالىك لەمەو پىش بە سەردان چووم بۆ يەكەك لە ولاتە ئىسلامىيەكان، لە سەرەتاي مانگى رەبىعى يەكەم، سەيردەكەم زۆربەى خەلك سەرقالى خۆ ئامادەكردن بوون بۆ يادى لە داىك بونى پېغەمبەر ﷺ كە لە دوانزەى ئەو مانگەدا دەكرىت، بۆيە منىش لە گەل مامۆستايەكى گەورەى دەرچوى زانكۆئىسلامىيەكان كەوتمە و تووڤىژ دەربارەى ئەو ھى كە ئەو يادە بىدعەيە و لە دىندا نىيە، لە دواى بىستنى بەلگەكان لە زارى منەو ھە، لە ھەلامدا ھىچى پى ئەما تەنھا گوتى: (ھذا صحيح، ولكن هذا سيدنا النبي!!)، (ئەمەى كە دەيلىت راستە، بەلام ئەو ھى كە يادى دەكەينەو ھە سەرورمان پېغەمبەر!!)،

ئیتر له ویادا بیرى گوته ی صوفیه له سنورده رچوه کانم که و ته وه که ده لئین: (مَنْ أَرَادَ التَّحْقِيقَ - يَعْنِي تَحْقِيقَهُمْ - فَلْيَتْرِكْ الْعَقْلَ وَالشَّرْعَ!) (۱)

واته (هه رکه س ده یه ویئت بگات به حه قیقه ت "ئه وه ی که خویان ناویان ناوه حه قییه ت"، ئه وا با شرع و عه قلّ بخاته ئه ولاره)، وه ئه و گوته یه ی (ابن تيمية) راسته که ده رباره ی له سنورده رچوه کانیان ده لئیت: (كُلَّمَا كَانَ الشَّيْخُ أَحْمَقَ وَأَجْهَلَ كَانَ بِاللَّهِ أَعْرَفَ وَعِنْدَهُمْ أَعْظَمَ) (۲)

واته (هه تا کو شیخه کانیان نه زان و بئى میشکتر بیئت، ئه وا له لای ئه وان به ریتره و به گومانى خویان شاره زایى ده رباره ی خوا زیاتره).

لیره دا جیاوازیه ک هیه که شایه نی بیرلیکردنه وه و تیپرامانه، ئه ویش ئه وه یه که هه ندیک که س شه وو پوژ سه ریچی فه رمانه کانی پیغه مبر ده که ن صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه فه رمانه کانی زور بئى ریژ ته ماشاده که ن، وه سوننه ته کانی فه راموش ده که ن، که چی پیژیکی تایبه ت داده نین بو یادی له دایک بونه که ی، وه خوش ویستن و رق لی بونه وه ی له سه ر ئه و یاده یه، ئیتر پیی وایه هه موو خوشه ویستی پیغه مبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له زیندوکردنه وه ی ئه و یاده دا کو بوته وه، ته نها له و پوژده دا وه سف و سه نای

۱ مجموع الفتاوى (۱۱/۲۴۳).

۲ مجموع الفتاوى (۲/۱۷۴).

پیغه مبه ر ﷺ بکه ن و هه ندیک زیگری تاییه تی تیا بخوینن له دواى ئه وه چی ده که ن بابیکه ن له نافه رمانی و ناشه رعى...؟!

وه (شیخ محمد رشید رضا) په حمه تی خواى لیبیت، ده لیت: (من تتبع التاريخ يعلم أن أشد المؤمنين حباً واتباعاً للنبي - ﷺ - أقلهم غلواً فيه ولاسيما أصحابه رضي الله عنهم ومن يليهم من خير القرون، وأن أضعفهم إيماناً وأقلهم اتباعاً له هم أشد غلواً في القول وابتداعاً في العمل).

واته (هه رکه س ته ماشه ی میژوو بکات، بوی دهرده که ویت که ئه و ئیماندارانه ی زۆرتین شوین که وتن و زیاترین خوشه ویستیان هه یه بو پیغه مبه ر ﷺ ئه وانه ن که که مترین له سنوره رچونیان کردوه دهر باره ی، به تاییه تی ئه سحابه کان و خه لکانی دواى ئه وانیش له سه ده پرفه ره کاندا، وه ئه وانه یش که ئیمانیان لاوازه و که مترین ریژه ی شوین که وتنیان هه یه بوی، ئه وا زیاترین له سنوره رچونیان هه یه له گوته کانیا ندا و له ئه نجامدانی کرده وه داهینراوه کاندا).

جیگه ی سه رسورمانیش نییه، که له م پۆژگاره ماندا پۆژی له دایک بونی پیغه مبه ر ﷺ گرنگی پیده دریت له لایه ن ده ولته (عه لمانی) یه کانه وه و توانایه کی زوری بو ده خریته گه رو له زۆربه ی هوکاره کانی راگه یانندن و بلاوکراوه کاندا ئاماژه ی پیده کریت، چونکه خویان باش ده زانن که ئه و دهر ویش و موریدانه مه ترسیان نییه و کاره کانیا ن له هه ندیک ویرد و پیا ه لدانى پیغه مبه ر ﷺ تینا په ریّت

و ته نانه ت هه ندیک له و ئازهل سهر پیرینانه ی که به ناوی مه ولوده وه ده کرین، له سه ر
 گوپو مه زاره کان، له هه ندیک ولات بوون به سه رچاوه ی داها تی وه زاره ته کانی
 ئه وقاف و گه شتوگوزار، بویه له و باره یه وه (حافظ ابراهیم) له ال دیوان، (ج ۱، ص
 ۳۱۸). له شیعری کدا ده لیت:

أَحْيَاؤُنَا لَا يُرْزَقُونَ بِدَرَاهِمٍ

و بِالْفِ أَلْفٍ تُرْزَقُ الْأَمْوَاتُ

مَنْ لِي بِحِطِّ النَّائِمِينَ بِحُفْرَةٍ

قَامَتْ عَلَى أَحْجَارِهَا الصَّلَوَاتُ!؟

له کۆتایدا ده لیم خوشویستنی پیغه مبه ر ﷺ بیرو پروایه کی پته وه له ناودلی
 ئیمانداراندا، وه به روبوم و ئه نجامی ئه و خوشه ویستیه ئه وه یه که ده یکه نه
 پیشه نگی خویان و له پیناو ریبازه که یدا قوریانی و جهاد ده که ن و خویان
 ده که نه قوریانی بو سه رخستنی دینه که ی و به رزی ئالا که ی و پاراستنی
 سوننه ته کانی، وه له نیو خوشه ویستانی پیغه مبه ردا ﷺ جیگه ی بی توانایی و
 شیوه ن و واوه یلا نابیته وه، ئه و گوته یه ی (أَنَسُ بْنُ كُورَيْبٍ النَّضْرِيُّ) چه نده
 جوانه کاتی که به هوی هه ندیک لادانی خویانه وه موسولمانان توشی به لایه که هاتن،

ئویش پیی گوتن ئه وه بۆ وه ستاون چاوه پیی چین؟ ئه وانیش گوتیان: ده لئین
پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کوزراوه، ئویش گوتی: دهی له دوی ژیاننی ئه و چی ده کهن؟ ههستن
له سه ر ئه و پیبازه گیانتان ببه خشن که ئه وی له سه ر بوو. (۱)

صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ

۱ أخرجه البخاري (۲۱/۶ و ۳۵۵/۷) و مسلم (۱۵۱۲/۳).